

hustruer fører vel et uhyre haardt Liv, men det er dog dem, der i Kraft af den betydelige Nytte, de yder Samfundet, har erobret for dem selv og deres Søstre den fremragende Stilling, som Kvinderne indtager i den ny Verden. Dette ses tydelig, naar man læser Fortællingerne om Landets første Bebyggelse. Man førte med derover de gamle snævre, engelske Love og Sædvaner og overholdt dem i Begyndelsen med puritansk Strenghed. Kvinderne var det saaledes forbudt at klippe deres Haar, at færdes alene, at tale i Forsamlinger. Man veg end ikke tilbage for at anvende Livsstraf mod Kvækerinder, som af religiøs Overbevisning følte sig dreyet til at overtræde visse af disse Bestemmelser. Men længe varede det ikke, før man fandt det nødvendigt at udstede Undtagelses- og Beskyttelseslove for saadanne Kvinder, som ved deres Arbejde forsynede Kolonierne med en eller flere af de uundværlige Livsfornødheder, og hermed var der givet et Grundlag for Kvindernes senere uafhængige Stilling. Ogsaa her hos os indtager Kvinderne paa Landet af lignende Grunde en langt mere betydende Stilling end i Byen. Paa Landet, siger Strindberg, er Kvinde-spørgsmaalet løst. „Bonden och hans hustru“, saaledes motiverer han sin Udtalelse „hafva enahande oppfostran. Kan den ena skrifva. så kan den andra räkna, de hafva delat arbetet (utan att gå så långt i detail som kulturmenniskan) så att de tagit hvar sin del, naturen anvisat, och den ena beherskar icke et ämne, som den andra icke förstår, de ära sålunda i et temligen rätt andligt äktenskap. . . “. Dersom han havde sagt, at paa Landet er Kvinde-spørgsmaalet *endnu* ikke rejst, da vilde hans Skildring have passet paa den Tid, da Andelsmejerierne og andre af Industriens Følgesvende endnu ikke havde forstyret de gode gamle idylliske Tilstande.

Det hedder sig nu gerne, hver Gang Kvinderne tager fat paa noget nyt, at de trænger sig ind paa Mandens Arbejdsmarked. Men Forholdet er jo netop omvendt. Med Undtagelse af Jagt og Krig er der vel næppe en eneste af Mandens nuværende Bestillinger, som ikke tidligere, selvfølgelig under andre Former, har været Kvindernes. Dette gælder ikke blot Enkeltmandsarbejde, men ligesaa godt kommunale Sager, Fattig- og Sygepleje, Sundhedsvæsen o. lign. At give Kvinderne Indflydelse paa alt dette kan derfor ligesaa godt kaldes en konservativ Foranstaltning som det modsatte. Det er i Virkeligheden